

Trainingsweekend Tempo – Vielsalm 2010

Verkorte versie:

Schitterend weer, tropische temperaturen, super gezellig, lekker uit eten geweest en ... o, ja, ook nog wat gefietst.

Uitgebreide versie:

Het goede weer beperkte zich helaas tot alleen de vrijdag, daarna heersten er zeker tropische temperaturen, ware het slechts rond de open haard, en hadden we een (zeer sub-tropisch) zwemparadijs aan huis (gewoon de deur uit stappen).

Maar, laten we bij dag één beginnen. Op vrijdag vertrekt een colonne rond kwart over elf richting Belgische Ardennen. Ikzelf vertrek kort na de lunch. Bij Maastricht is enig oponthoud, maar verder verloopt de reis vlotjes. Als ik aankom, worden de laatste voorbereidingen voor de eerste rit getroffen. Gauw even omkleden en ik kan mee. Met een graad of 19 en een zonnetje (wie had dat verwacht), is het goed toeven als we via Trois-Ponts de achter/zijkant van de Wanne beklimmen om vervolgens af te dalen naar Stavelot. Met een paar mede-bikkels gaan we de Stockeu op en zouden we, volgens vermeende afspraak, de rest treffen bij het standbeeld van Eddy Merckx. Bij het standbeeld treffen we echter alleen Minne die de Stockeu van de achterkant is opgereden, “de rest is nog verder door gereden”. Later blijkt dat de rest verwachtte dat wij langs de andere kant weer naar beneden zouden rijden. Hoe het ook zij, er wordt maar eens goed duidelijk hoe nodig de teambuilding was ☺. Uiteindelijk is iedereen de Stockeu opgekomen, en wisten beide groepen weer bij het huisje terug te komen, waar de teller aangeeft zo’n 50km gereden te hebben.

's Avonds eten we pizza, pasta, lasagne bij de locale Italiaan die helemaal achter in de zaak nog wel een plekje heeft. Terwijl de glazen ons om de oren vlogen (blijkbaar werkten we de ober op de zenuwen), lieten we ons het eten goed smaken en deden vele verhalen de ronde.

Weer terug in het huisje completeren Harm en Tom de groep en onder het genot van een drankje doen vele levensverhalen de ronde met als terugkerend motto “geboren

en getogen te ...”. Met verhalen van “bijna een strafblad” tot “gewoon een universitaire studie gedaan” komen al gauw de bijnamen tot stand. Zo kennen we nu ‘de man met regenfiets’, ‘de blanke neger’, ‘MarkMark’ (onze navigatiespecialist) en worden we keurig verzorgd en bediend door ‘de vrouwtjes’.

Zaterdagochtend verandert het weer al voor vertrek van droog, motregen naar een flinke bui en onderweg begint het meer en meer te plenzen. Theo is verstandig en keert kort voor Baraque de Fraiture om. Terwijl ik flink moeite moet doen om nog iets door m'n bril te zien, gaan wij door richting Dochamps, Samrée, Nadrin, Wibrin om vervolgens via vele binnenweggetjes weer dichterbij Vielsalm te komen. Alexander moet eerder naar huis en met hem draaien Minne, Peer, Harm en ik eerder af.

De drie lekke banden (Gert-Jan 1x, Tom 2x) hebben de spieren geen goed gedaan. Wij komen thuis met zo'n 80km op de teller, en Harm besluit nog een ommetje te maken. De rest komt terug na 113km. Theo heeft een heerlijk soepje klaargemaakt en dat gaat er wel in. Na de lunch maakt de schoonmaakkploeg niet alleen hun eigen, maar alle fietsen schoon. Wat een service! Jongens, bedankt!

Gelukkig kunnen we Nederland 1 en de Nederlandstalig Belgische zenders ontvangen en dus kunnen we 's middags het schaatsen en Milaan – San Remo volgen. Aangezien de pizzeria goed beviel hebben we daar 's avonds weer gegeten. Blijkbaar hadden we ons de vorige dag toch voldoende gedragen, want dit keer mochten we voorin plaatsnemen. Naast pizza's en pasta, wist de kok ook een lekker stukje vlees te bereiden en ook de toetjes mochten er wezen. Na nog een kopje koffie/thee van het huis weer richting vakantievilla, althans... nadat nog even een akkefietje opgelost is: een Belgische dame had bij het inparkeren (ik zal geen woorden vuil maken aan het vooroordeel) de hele zijkant van haar auto open weten te halen aan het achterlicht van de bus van Theo. Erg netjes was wel dat ze keurig gewacht had totdat Theo bij z'n bus terug kwam en uiteindelijk werd e.e.a. schappelijk opgelost.

Zondagochtend, als iedereen meer of minder fit oogt, vertrekken Theo, Jan, Ben en Diederik na het ontbijt weer richting Veldhoven, maar niet voordat de puzzel van vraag en aanbod voor de resterende ploeg (7 fietsen, 7 personen, bagage in 3 auto's) is opgelost. Met z'n zevenen besluiten we de geplande (maar ingekorte) route van vrijdag in omgekeerde volgorde te fietsen. Het weer is weer om niet over naar huis te schrijven en na een lus onderlangs komen

we door Vielsalm, waar we besluiten op te splitsen. Vier man (Minne, Harm, Peer en Tom) gaan terug naar het huisje en Mark, Jelle en ik rijden door om de Wanne dit keer van de 'echte' kant op te rijden. Bovenop besluiten we de lus van de Stockeu te laten voor wat het is en keren via een mooie afdaling naar Trois-Ponts terug om de rit van ongeveer 80 km af te sluiten.

Onderaan de slotklim richting het huisje merk ik dat mijn achterband weer leegloopt (mogelijk toch nog dat steentje dat ik gisteren niet heb kunnen vinden), maar met even oppompen red ik het net tot boven. Daar is men al druk aan het inpakken en schoonmaken. Wij genieten nog gauw even van een welverdiende warme douche, eten gauw een hapje en laden de boel in. Met wat passen en meten krijgen we alles aan boord en zetten we koers naar Maarheeze. Onderweg is het ook nog erg slecht weer, maar bij aankomst, kunnen we de auto's gelukkig bij droog weer uitladen en zit het avontuur erop.

Het was supergezellig, het belabberde weer heeft de stemming zeker niet gedrukt, we zaten in een mooi huisje en alles was prima verzorgd door de organisatoren: Diederik en Peer. Ook namens de rest: Bedankt!

Groeten,

Gert-Jan

Routes:

Dag 1: <http://www.bikemap.net/route/421420>

Dag 2: <http://www.bikemap.net/route/418007>

Dag 3: <http://www.bikemap.net/route/418029>